DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XVIII. | Warszawa, dnia 20 października 1936 r. | Nr 25.

TREŚĆ:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA

53.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 1 października 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu o radiofonicznych urządzeniach odbiorczych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z r. 1933 Nr 63, poz. 481) zarządzam co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. (1) Przez „radiofoniczne urządzenie odbiorcze" rozumie się zespół odbiorczy, t.j. odbiornik i antenę napowietrzną bądź zastępczą, punkt odbiorczy przystosowany do odbioru słuchowisk radiofonicznych oraz radiofoniczną sieć rozdzielczą.

(2) Za „punkt odbiorczy" uważa się połączenie przewodowe z odbiornikiem znajdujące się w innej izbie niż odbiornik.

(3) Za „radiofoniczną sieć rozdzielczą" uważa się zespół odbiorczy i dołączone do niego punkty odbiorcze znajdujące się w mieszkaniach bądź innych pomieszczeniach użytkowanych lub używanych przez różne osoby.

§ 2. (1) Prawo nabycia, używania lub posiadania radiofonicznego urządzenia odbiorczego służy osobom, które uzyskały radiofoniczną kartę rejestracyjną.

(2) Karta rejestracyjna upoważnia do założenia objętego nią rodzaju i ilości radiofonicznych urządzeń odbiorczych, i poza wyjątkami przewidzianymi w rozporządzeniu, tylko w miejscu podanym w karcie (§ 5).

§ 3. Jedną kartą rejestracyjną może być zarejestrowana dowolna ilość radiofonicznych urządzeń odbiorczych:

1) w pomieszczeniach jednego mieszkania prywatnego,

2) w pomieszczeniach przedsiębiorstwa, zakładu lub instytucji albo na placu publicznym, w parku lub ogrodzie,
3) w pojeździe mechanicznym lub konnym, w łodzi lub na statku żeglugi powietrznej,
4) na statku żeglugi wodnej,
5) w pociągu kolejowym.

§ 4. Karty rejestracyjne są imienne i nie mogą być odstąpione. Karty rejestracyjne na okaziciela mogą być wydawane tylko przedsiębiorstwom handlu radiofonicznymi urządzeniami odbiorczymi, celem udzielenia tych kart osobom otrzymującym urządzenia odbiorcze na czas prób w ich lokalach.

§ 5. Karta rejestracyjna obejmuje: imię i nazwisko, zawód i adres osoby uprawnionej, miejsce założenia radiofonicznych urządzeń odbiorczych, ich rodzaj i ilość, według zgłoszenia złożonego przez osobę rejestrującą się, oraz datę zarejestrowania.

§ 6. Karty rejestracyjne wydaje się na czas nieograniczony; karty rejestracyjne terminowe wydaje się tylko w przypadkach, gdy nie może być zgłoszony stały adres.

§ 7. (1) Zgłoszenie o wydanie karty rejestracyjnej należy złożyć w urzędzie pocztowym (agencji) najbliższym dla miejsca zamieszkania (siedziby) bądź we właściwym urzędzie rejestrującym.

(2) Urząd pocztowy (agencja), który przyjmuje zgłoszenie a nie jest uprawniony do wydania karty rejestracyjnej, wydaje pokwitowanie z przyjęcia zgłoszenia. Pokwitowanie zastępuje czasowo kartę rejestracyjną.

(3) Karty rejestracyjne terminowe wydaje urząd (agencja), w którym złożono zgłoszenie. Karty rejestracyjne na czas nieokreślony wręcza właściwy urząd (agencja) rejestrujący.

§ 8. (1) Kartę rejestracyjną należy przechowywać w miejscu znajdowania się radiofonicznych urządzeń odbiorczych.

(2) W przypadku utracenia karty rejestracyjnej należy uzyskać duplikat w urzędzie, który wydał utraconą kartę.

§ 9. (1) Nabycie bądź posiadanie bez karty rejestracyjnej radiofonicznego urządzenia odbiorczego, nie doprowadzonego do stanu nieużywalności w sposób podany w § 16, powoduje odpowiedzialność w myśl art. 29 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie.

(2) O zmianach co do danych objętych kartą rejestracyjną (§ 5) osoba zarejestrowana powinna niezwłocznie zawiadomić (osobiście lub listem poleconym) urząd pocztowy (agencję), który wydał kartę rejestracyjną. Otrzymanie zawiadomienia o zmianach urząd potwierdza pisemnie; potwierdzenie urzędu należy przechowywać przy karcie rejestracyjnej jako jej część składową.

(3) Osoba zarejestrowana może bez zawiadomienia (pkt 2) na okres trzech miesięcy założyć zarejestrowane radiofoniczne urządzenie odbiorcze w miejscu innym niż wskazane w karcie rejestracyjnej, tylko w przypadkach wyjazdu do miejsc kuracyjnych, na letnisko i wycieczek turystycznych. Antenę pozostawioną w miejscu stałego założenia urządzenia, należy unieruchomić w sposób ustalony w § 16.

(4) Założenie bez zawiadomienia (pkt 2) — poza przypadkami, przewidzianymi w pkt (3) — urządzenia radiofonicznego w innym miejscu, innego rodzaju, bądź w innej ilości niż wskazane w karcie rejestracyjnej — powoduje odpowiedzialność, jak za zakładanie i używanie bez zarejestrowania.

Opłaty.

§ 10. (1) Osoba zarejestrowana uiszcza opłaty radiofoniczne od karty rejestracyjnej w wysokości, ustalonej w taryfie.

(2) Jeżeli kartę radiofoniczną uzyskano do dnia 15 włącznie danego miesiąca, opłaty radiofoniczne obowiązują od dnia 1 tegoż miesiąca, jeżeli zaś kartę uzyskano po dniu 15 danego miesiąca — od dnia 1 następnego miesiąca. Dotyczy to również zgłoszonych zmian w urządzeniach radiofonicznych odbiorczych, które powodują zmianę wysokości opłat radiofonicznych (§ 9 pkt 2).

(3) Opłaty nieuiszczone w terminie płatności podlegają egzekucji w trybie administracyjnym.

(4) Uiszczone opłaty zwrotowi nie podlegają.

§ 11. (1) Opłaty radiofoniczne należy uiszczać z góry, zależnie od życzenia abonentów, w ratach miesięcznych, kwartalnych, półrocznych lub rocznych, na początku każdego z tych okresów liczonych kalendarzowo. Opłaty radiofonicznych od terminowych kart rejestracyjnych pobierane są z góry za cały okres trwania ważności tych kart.

(2) Opłaty należy uiszczać za pokwitowaniem do rąk doręczycieli pocztowych lub w kasie urzędu, który wydał kartę rejestracyjną, al-

bo też przekazywać je temu urzędowi pocztą, umieszczając na odwrocie dokumentu wpłaty napis: „Opłata radiofoniczna za miesiąc . . . . 19 . . . . r.".

Zwalnianie od opłat radiofonicznych.

§ 12. (1) Od opłaty radiofonicznej mogą być zwolnieni:

a) inwalidzi wojenni, którzy oprócz zaopatrzenia z funduszów publicznych nie posiadają innych źródeł utrzymania;

b) osoby ociemniałe, które wykażą się świadectwem ubóstwa;

c) osoby i instytucje, pracujące naukowo w zakresie radiotechniki.

(2) Do wydawania bezpłatnych kart rejestracyjnych upoważnione są właściwe dyrekcje okręgu poczt i telegrafów.

(3) O ustaniu warunków powodujących wydanie bezpłatnej karty rejestracyjnej interesowani powinni bezzwłocznie zawiadomić właściwy urząd pocztowy pod rygorem odpowiedzialności za posiadanie urządzenia radiofonicznego bez zezwolenia.

Wygaśnięcie ważności karty rejestracyjnej.

§ 13. (1) Ważność bezterminowej karty rejestracyjnej wygasa wskutek zrzeczenia się, terminowej zaś — przez upływ czasu, na który została wydana; ważność karty rejestracyjnej wygasa również wskutek jej cofnięcia, w przypadkach prawem przewidzianych.

(2) Zrzekający się ważności bezterminowej karty rejestracyjnej zawiadamia urząd pocztowy (agencję), od którego uzyskał kartę rejestracyjną, przed 1 dniem miesiąca, od którego się zrzeka. W tym celu zrzekający się doręcza lub przesyła listem poleconym urzędowi pocztowemu (agencji) kartę rejestracyjną. Karta traci moc z dniem 1 miesiąca następującego po miesiącu, w którym zwrócono kartę.

(3) Z dniem wygaśnięcia ważności karty rejestracyjnej radiofoniczne urządzenie odbiorcze należy doprowadzić do stanu nieużywalności w sposób podany w § 16.

Koncesje.

§ 14. (1) Budowa i eksploatacja radiofonicznej sieci rozdzielczej jako przedsiębiorstwa wymaga uzyskania koncesji.

(2) O udzielenie koncesji ubiegający się powinien się zwrócić do Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

(3) Warunki koncesji ustalone będą każdorazowo.

Przepisy techniczne.

§ 15. (1) Anteny powinny być tak budowane, by nie zakłócały innych komunikacji i aby była wyłączona możność przejmowania rozmów i sygnałów z przewodów telefonicznych i telegraficznych.

(2) Napowietrznych anten nie wolno mocować do stojaków i słupów przewodów elektrycznych i teletechnicznych.

(3) Anten nie wolno krzyżować z napowietrznymi przewodami prądu silnego i słabego oraz z antenami nadawczymi.

(4) Napowietrzna antena odbiorcza powinna być zaopatrzona w odgromnik (uziemiacz).

(5) Zarząd pocztowy może żądać ograniczenia długości napowietrznej anteny odbiorczej do 35 metrów między konstrukcjami wsporczymi.

Unieruchomienie urządzeń.

§ 16. (1) Przez unieruchomienie odbiornika radiofonicznego rozumie się usunięcie z niego lamp bądź detektora kryształkowego i odłączenie od anteny oraz od uziemienia.

(2) Przez unieruchomienie anteny napowietrznej rozumie się uziemienie przewodów nazewnątrz lokalu, a co do anteny, z której jednocześnie i niezależnie korzysta kilka osób (wspólnej) — usunięcie z lokalu przewodu odgałęzionego od wspólnych przewodów anteny, albo też uniemożliwienie dostępu do końcowego punktu anteny w lokalu (np. przez nałożenie trwale zamkniętej pokrywki.

(3) Przez unieruchomienie radiofonicznego punktu odbiorczego rozumie się trwałe złączenie ze sobą w którymkolwiek miejscu przewodów tego punktu.

Kontrola.

§ 17. Karty rejestracyjne i radiofoniczne urządzenia odbiorcze podlegają kontroli organów legitymujących się upoważnieniem zarządu pocztowego.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 18. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Wydane upoważnienia na prawo nabycia, założenia i użytkowania radiostacji odbiorczej zastępują karty rejestracyjne do dnia 1 stycznia 1937 roku.

(3) Abonenci radiofoniczni zarejestrowani przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, powinni do dnia 1 listopada 1936 r. zgłosić urzędowi (agencji) pocztowemu, który wydał upoważnienie, dane wymienione w § 5.

(4) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą § 4 i §§ 16 do 26 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 915).

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) **E. Kaliński.**

OKÓLNIKI

Zmiana wymiaru opłat radiofonicznych.

Z dniem 1 listopada 1936 r. wchodzi w życie nowa taryfa radiofoniczna (Dziennik Taryf P. T. i R. Nr 14, poz. 42), która uchyla przyznawanie ulgowego radioabonamentu na podstawie zaświadczeń Zarządów Gmin, uzależniając wysokość opłat wyłącznie od rodzaju radioodbiornika (lampowy i bezlampowy) oraz w niektórych lokalach od ilości urządzeń radioodbiorczych.

W celu ustalenia podstaw nowego wymiaru opłat dla poszczególnych radioabonentów, urzędy (agencje) otrzymają od Agencji Radiofonicznej zaadresowane i nie zaadresowane (zapasowe) formularze zgłoszeń wraz z pouczeniem dla radioabonentów. Zgłoszenia te, po ostemplowaniu datownikiem, powinny być bezzwłocznie doręczone radioabonentom celem wypełnienia. Na podstawie wypełnionych zgłoszeń urząd (agencja) ustali nowy wymiar opłaty dla każdego radioabonenta. Datę otrzymania zgłoszenia należy odnotować na formularzu.

Wysokość opłaty (dotychczasowej i nowej) należy wpisać na zgłoszeniu. Zgłoszenia powinny być podzielone na dwie grupy: z opłatami zmienionymi i niezmienionymi. Wewnątrz każdej z grup należy zgłoszenia ułożyć według kolejności numerów dotychczasowych upoważnień. W razie braku zgłoszenia dotychczasowego abonenta urząd sporządza kartkę zastępczą (nie na zgłoszeniu), wpisując na niej: imię, nazwisko i adres abonenta, Nr upoważnienia i wysokość uiszczanej do 1.XI. b. r. opłaty. Jako opłatę, którą w tym przypadku należy pobierać od 1 listopada 1936 r. wpisuje się kwotę 3 zł. W razie późniejszego złożenia zgłoszenia, kartkę zastępczą należy zniszczyć i wymierzyć właściwą opłatę na podstawie nowej taryfy.

Na podstawie zgłoszeń, uzasadniających zmianę wymiaru opłat, urząd wysortuje pokwitowania nadesłane przez Agencję Radiofoniczną na miesiąc XI i XII nieprzydatne do inkasa i wystawi zamiast nich pokwitowania zastępcze, nadesłane przez Agencję Radiofoniczną (1 i 3 złotowe), wypisując odręcznie adresy radioabonentów; w razie konieczności wystawienia pokwitowania na sumę wyższą niż 3 zł, należy użyć kilku pokwitowań (np. pokwitowanie na 11 zł = 3 po 3 zł + 2 po 1 zł). Agencja Radiofoniczna obciąży urzędy (agencje) sumą wysłanych im pokwitowań zastępczych.

Inkaso opłat za miesiąc listopad powinno być ukończone do dnia 15.XI. b. r. Urzędy (agencje) powinny zestawić „wykaz zmian opłat w abonamencie radiofonicznym" (według załączonego wzoru), zaszłych do dnia 1.XI. b. r. i wysłać go w terminie do dnia 7.XI. b. r. do Agencji Radiofonicznej, która przygotuje na podstawie wykazu nowe pokwitowania radiofoniczne na I kwartał 1937 r. Zmiany zgłoszone przez radioabonentów po 1.XI. b r. należy również zestawiać na takim samym wykazie w terminach, ustalonych zarządzeniem z dnia 29.II. 1932 r. Nr TR. 568 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 4, str. 111).

Wysortowane pokwitowania radiofoniczne (zamienione przez pokwitowaina zastępcze) zwrócą urzędy Agencji Radiofonicznej do końca listopada b. r. celem odpisania odpowiednich sum z rachunku danego urzędu. Niewykorzystane pokwitowania zastępcze należy zwrócić w terminie do dnia 20.XII. b. r.

Te zgłoszenia, które wpłynęły do urzędu do 1.XI. 1936 r. należy uwzględnić przy inkasie za miesiąc listopad; zgłoszenia, które wpłyną do 15.XI. b. r. włącznie podlegają również uwzględnieniu do wymiaru opłaty za listopad. Jeżeli jednak opłata za listopad została już przez abonenta uiszczona w wymiarze wyższym, niż wypada według nowej taryfy, różnica powinna być zaliczona na rachunek opłaty, za następne miesiące. Jeżeli opłata za listopad

została uiszczona w wymiarze niższym niż przypada według nowej taryfy, różnica podlega zainkasowaniu w grudniu b. r. łącznie z opłatą za grudzień. Zgłoszenia, które wpłyną po 15.XI. 1936 r. podlegają uwzględnieniu do wymiaru opłat za grudzień.

Przy radioabonamencie z dostarczeniem odbiorników „Detefon" lub „Echo", urzędy zwrócą Agencji Radiofonicznej przy osobnych listach przesyłkowych te blankiety nadawcze, które w związku z nowym wymiarem opłat powinny być zmienione. Zmiany w rachunkach za dostarczenie radioodbiorników powinny być również wpisane do „wykazu zmian opłat w abonamencie radiofonicznym".

Zgłoszenia wypełnione przez radioabonentów należy przechować w urzędzie.

Nowych abonentów należy załatwiać w dotychczasowy sposób, przy czym abonent wypełnia zgłoszenie według nowego wzoru. Urząd wypisuje na podstawie zgłoszenia radiofoniczną kartę rejestracyjną i kartkę ewidencyjną (nowe wzory druków dostarczy Agencja Radiofoniczna). Kartę rejestracyjną wydaje się abonentowi po pobraniu odeń odpowiednich opłat, a kartkę ewidencyjną wysyła do Agencji Radiofonicznej. Wszystkie dane ze zgłoszenia urząd (agencja) wpisuje do „wykazu posiadaczy radioodbiorników". Dotychczasową kolejną numerację w wykazie posiadaczy radioodbiorników utrzymuje się nadal.

Przedsiębiorstwa handlu sprzętem radiotechnicznym otrzymują karty rejestracyjne na okaziciela w nieograniczonej ilości tak na urządzenia lampowe jak bezlampowe, w trybie przewidzianym dla wydawania kart imiennych, po przedstawieniu potwierdzenia zgłoszenia wydanego przez Dyrekcję O. P. i T. na prowadzenie przedsiębiorstwa.

Radiofoniczne karty rejestracyjne są drukami ścisłego zarachowania, oznaczonymi przez Agencję Radiofoniczną kolejną numeracją. Z druków tych urząd powinien wyliczać się wobec Agencji Radiofonicznej.

Nr TR 659 z dnia 17 października 1936 r.

Dyrekcja .... dnia ....

Urząd ....

DO AGENCJI TELEFONICZNEJ
W WARSZAWIE

WYKAZ

zmian opłat w abonamencie radiofonicznym

L. p.	Nazwisko i imię	Nr upoważnienia	Data od której następuje zmiana	Kwota opłacana do dn...........	Kwota należna od dn...........	UWAGI
			Razem			

Pierwszy lot pocztowy z Polski do Palestyny.

W dniu 27 października 1936 r. uruchomiona zostaje przez P. L. L. „Lot" bezpośrednia komunikacja lotnicza z Polski do Palestyny.

Odlot pierwszego samolotu z Polski do Palestyny będzie miał miejsce w dniu 27.X. b r. w Warszawie o godz. 16.30, a we Lwowie o godz. 8.20. Terminy następnych lotów podane zostaną dodatkowo.

Czas przelotu z Polski do Palestyny będzie wynosił $1^{1}/_{2}$ dnia.

W pierwszym dniu przeleci samolot przestrzeń Warszawa — Lwów — Bucuresti — Sofia — Ateny, a w dniu następnym przestrzeń Ateny — Rodos — Haifa.

Do Haify przyleci samolot na drugi dzień o godz. 14.

A. Postanowienia w sprawie przewozu poczty lotniczej.

Bezpośrednia komunikacja lotnicza z Polski do Palestyny będzie wykorzystana nie tylko do przewozu przesyłek lotniczych adresowanych do Palestyny, lecz także do przewozu przesyłek lotniczych do Rumunii, Bułgarii, Turcji i Grecji.

Urzędami zbiorczymi dla przesyłek lotniczych, przeznaczonych do przewozu samolotami bezpośredniej komunikacji lotniczej Polska — Palestyna, są urzędy pocztowe Warszawa 19 Port Lotniczy i Lwów 2.

B. Przesyłki dla filatelastów.

Aby umożliwić jak najszerszym warstwom wykorzystanie pierwszego lotu do Palestyny dla przewozu swych przesyłek, mogą być nadawane do przewozu pierwszym lotem w dniu 27.X. 1936 r. także zwykłe listy i kartki pocztowe adresowane do odbiorców w jakiejkolwiek miejscowości (kraju).

Przesyłki tego rodzaju muszą być opłacone jak przesyłki obrotu zagranicznego (normalna opłata za list lub kartkę pocztową w obrocie zagranicznym), na przesyłce uwidoczniony napis lub odcisk stempla „Samolotem do Palestyny" i przesłane w należycie opłaconym opakowaniu (list, paczka) do urzędu pocztowego Warszawa 19 Port Lotniczy lub Lwów 2.

Listy i kartki pocztowe dla filatelastów po przewiezieniu samolotem do Haify, zostaną skierowane do miejsca przeznaczenia w dalszej drodze zwykłą drogą pocztową.

C. Specjalne datowniki.

Do kasowania znaczków pocztowych na przesyłkach lotniczych i filatelistycznych nadawanych w urzędzie pocztowym Warszawa 19 Port Lotniczy i Lwów 2 do przewozu pierwszym lotem do Palestyny w dniu 27.X. b. r. będą dostarczone specjalne datowniki z wyrytym na nich na odpowiednim tle samolotem i napisem „Pierwszy lot pocztowy z Polski do Palestyny".

Przesyłki lotnicze nadane w innych urzędach pocztowych, a przeznaczone do przewozu pierwszym lotem do Palestyny, będą przed wysłaniem samolotem oznaczone jedynie odciskiem tego specjalnego datownika przez jeden z wyżej wymienionych urzędów pocztowych, zależnie od tego, do którego urzędu przesyłka zostanie skierowana, celem wysłania samolotem.

Wszystkie przesyłki lotnicze adresowane do Palestyny i dla filatelastów, przewiezione pierwszym lotem do Palestyny, zostaną po po przewiezieniu oznaczone przez urząd pocztowy w Haifie odciskiem datownika urzędu.

D. Kierowanie przesyłek przeznaczonych do przewozu pierwszym lotem do Palestyny.

Wszystkie przesyłki lotnicze i dla filatelistów, przeznaczone do przewozu pierwszym lotem do Palestyny, należy kierować bezzwłocznie do urzędów pocztowych Warszawa 19 Port Lotniczy lub Lwów 2, celem dalszego przesłania samolotem.

Jako ostateczny termin nadejścia przesyłek lotniczych i dla filatelistów do urzędu pocztowego Warszawa 19 wyznacza się godzinę 18 dnia 26.X. 1936 r., a dla urzędu pocztowego Lwów 2 — godzinę 5 dnia 27.X. 1936 r.

Nr PZ 600 dnia 16 października 1936 r.

Zmiana nazwy urzędu radiotelegraficznego Babice i agencji p. t. Babice k. Warszawy na Boernerowo.

Zmienia się nazwę urzędu radiotelegraficznego Babice oraz agencji poczt.-tel. Babice k. Warszawy (pow. Warszawa) na „Boernerowo".

Stosownie do nowoutworzonej nazwy należy poprawić spisy urzędów, agencji i pośrednictw p.-t.

Nr GMOrg. 1502 z dnia 13 października 1936 r.

Przywrócenie normalnego czasu za granicą.

W Belgii, Irlandii, Luksemburgu i Portugalii przywrócono czas normalny z dniem 4 października r. b.

Nr TE 330 z dnia 9 października 1936 r.

Wstrzymanie ruchu przekazowego do Grecji.

W dniu 8 października 1936 r. wstrzymany został ruch przekazowy z Polski do Grecji.

PZ 501 z dn. 10 października 1936 r.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, Warecka Nr 16, II p., pokój Nr 107, tel. 555-20, wewn. 216.

PRENUMERATA WYNOSI:

kwartalna 3 zł.	półroczna 6 zł.	roczna 12 zł.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.
Wpłaty za Dz Urz. M. P. i T. należy uskuteczniać zapomocą przekazów rozrachunkowych.

Drukarnia Państwowa. 86436. **Cena egz. 50 gr.**